

## Aporia

Sorina

---

Aporia

Tainicele mele gânduri, din făptura ce o port,  
îmi remodelează anii, cei trecuți și cei ce-așteaptă  
către drumuri netezite, pași cumiști ce se îndreaptă,  
înspre camera luminii, fără prea mare efort.

După-atâta vreme gândul, a mirare se frământă;  
de te-ating, pare că cerul mi te-a-ncremenit în suflet,  
timpul a trecut de-atunci, fără grabă, fără umblet  
și iubirea prinde aripi, cu halou galben de sfântă.

Fericit îmi e cuvântul, lacrimi are bucuria,  
peste ochii tăi plăpânzi, degetele se frământă,  
inima din foc se-aprinde, harul parcă ne descântă,  
spulberându-se-n neant, umbra vieții, aporia.